

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM(91) 310 endelig udg.

Bruxelles, den 4. september 1991

Forslag til

RADETS FORORDNING (EØF)

om foranstaltninger til forebyggelse af specifikke zoonoser og
specifikke zoonotiske agenser hos dyr og i animalske
produkter for at forhindre levnedsmiddelbårne
infektioner og forgiftninger

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Zoonoser er sygdomme og infektioner, der naturligt overføres mellem hvirveldyr og mennesker.

Foruden at være til fare for menneskers sundhed har de en negativ indflydelse på landbrugets økonomi som følge af nedsat produktivitet og handelshindringer.

Desuden skaber forskellene mellem strategierne i forbindelse med zoonoser forvridning af konkurrencen mellem producenterne i landbruget og skaber problemer for samhandelen i Fællesskabet med levende dyr og produkter af animalsk oprindelse.

Forebyggelsen af zoonoser er baseret på forskellige strategier, der kan afhænge af sygdommens art, det pågældende patogen og den måde, overførslen sker på.

Strategierne bygger hovedsagelig på en nedbringelse af kontaminationsmulighederne og i givet fald udryddelse af sygdommen hos husdyr og vildtlevende dyr. Der er allerede blevet truffet specifikke foranstaltninger på fællesskabsplan for at bekæmpe visse zoonotiske sygdomme hos husdyr eller vildtlevende dyr, især kvægtuberkulose, kvægbrucellose, fåre- og gedebucellose og rabies.

Endvidere er der allerede på fællesskabsplan blevet vedtaget eller foreslået foranstaltninger til mindskelse af zoonotiske agensers kontamination af foder og visse levnedsmidler af animalsk oprindelse.

Det foreliggende forslag omfatter:

- forpligtelse for medlemsstaterne til at indsamle oplysninger om forekomsten af zoonotiske agenser hos mennesker og dyr og indberette disse oplysninger til Kommissionen;
- forpligtelse til at træffe foranstaltninger til påvisning af zoonotiske agenser hos dyr, i foder og produkter af animalsk oprindelse;
- særaktioner vedrørende specifikke zoonotiske agenser. Til at begynde med tager foranstaltningerne sigte på et program, der vedrører Salmonellae i fjerkræproduktionen og Listeriapmonocytogenes i blød ost og færdigretter;
- oprettelse af referencelaboratorier, der giver den fornødne tekniske bistand til, at systemet kan gennemføres korrekt.

Kommissionen understreger, at dette forordningsforslag, som ikke blot omfatter levnedsmidler, men også dyr og foder, ikke berører Rådets direktiv 89/397/EØF af 14. Juni 1989 om offentlig kontrol med levnedsmidler, hvis bestemmelser og procedurer fortsat vil være gældende.

Forslag til
RADETS FORORDNING (EØF)
om foranstaltninger til forebyggelse af specifikke zoonoser og
specifikke zoonotiske agenser hos dyr og i animalske
produkter for at forhindre levnedsmiddelbårne
infektioner og forgiftninger

RADET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Levende dyr og produkter af animalsk oprindelse er opført på listen over produkter i Traktatens bilag II; husdyrbrug og afsætning af produkter af animalsk oprindelse er en indkomstkilde for en stor del af landbrugsbefolkningen;

for at sikre en rationel udvikling af denne sektor og øge produktiviteten, må der fastsættes veterinærbestemmelser, der tager sigte på at beskytte og bedre folkesundheden og dyresundheden i Fællesskabet;

det er nødvendigt, at forekomsten af zoonoser, der er til fare for menneskers sundhed, især via levnedsmidler af animalsk oprindelse, forebygges og mindskes ved hjælp af passende bekæmpelsesforanstaltninger;

Fællesskabet har allerede truffet foranstaltninger til udryddelse af visse zoonotiske sygdomme, især kvægtuberkulose, kvægbrucellose, fåre- og gedebrucellose og rabies; der bør indsamles epidemiologiske oplysninger om disse sygdomme;

for at bekæmpe visse levnedsmiddelbårne sygdomme er det nødvendigt at tilrettelægge kombinerede aktioner med en specifik indsats hvad angår foderproduktion, husdyrbrug, kommercielle fjerkræflokke og forarbejdning af produkter af animalsk oprindelse;

anvendelsen af disse regler bør ikke berøre anvendelsen af Rådets direktiv 89/397/EØF af 14. juni 1989 om offentlig kontrol med levnedsmidler⁽¹⁾;

det er nødvendigt, at der i medlemsstaterne indsamles oplysninger om forekomsten af zoonotiske sygdomme i befolkningen, hos husdyr, i foder og hos vildtlevende dyr for at vurdere, hvordan de forebyggende aktioner skal prioriteres;

det er ønskeligt, at Kommissionen følger udviklingen i den epidemiologiske situation og træffer de fornødne foranstaltninger;

harmoniseringen af de essentielle krav hvad angår beskyttelsen af folkesundheden forudsætter, at der udpeges EF-referencelaboratorier og træffes tekniske og videnskabelige foranstaltninger;

Fællesskabets deltagelse i finansieringen af nogle foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning, er blevet fastsat ved Rådets beslutning 90/424/EØF af 26. juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet⁽²⁾, ændret ved beslutning 91/133/EØF⁽³⁾;

det bør overlades til Kommissionen at træffe de nødvendige gennemførelsesbestemmelser -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

(1) EFT nr. L 186 af 30.6.1989, s. 23.
(2) EFT nr. L 224 af 18.8.1990, s. 19.
(3) EFT nr. L 66 af 13.3.1991, s. 18.

Artikel 1

1. Ved denne forordning fastsættes bestemmelser om indsamling af data om zoonoser og zoonotiske agenser samt om, hvilke foranstaltninger der skal træffes for zoonoser og zoonotiske agenser i medlemsstaterne og på fællesskabsplan.
2. Anvendelsen af denne forordning berører ikke anvendelsen af direktiv 89/397/EØF.

Artikel 2

I denne forordning forstås ved:

1. "zoonoser": sygdomme og infektioner, der naturligt overføres mellem hvirveldyr og mennesker;
2. "zoonotisk agens": enhver bakterie, virus eller parasit, der kan fremkalde en zoonose;
3. "avlsfjerkræflok": enhver gruppe af fjerkræ på over 25 dyr (*Gallus gallus*), der opdrættes til lægning af rugeæg i samme hus, eller, hvis der er tale om fritgående fjerkræ, enhver fjerkrægruppe på over 25 dyr med fælles adgang til ét eller flere huse;
4. "kommerciel fjerkræflok": enhver gruppe af fjerkræ på over 100 dyr (*Gallus gallus*), der opdrættes til produktion af fjerkrækød og/eller konsumæg i samme hus, eller, hvis der er tale om fritgående fjerkræ, enhver fjerkrægruppe på over 100 dyr med fælles adgang til ét eller flere huse;
5. "godkendt laboratorium": et laboratorium, der af en medlemsstats kompetente myndighed er godkendt til at undersøge prøver med henblik på påvisning af zoonotiske agenser;
6. "prøve": en prøve udtaget på vegne af virksomhedens eller besætningens ejer eller forvalter med henblik på undersøgelse for den pågældende zoonotiske agens;

7. "officiel prøve": en prøve udtaget af den kompetente myndighed til undersøgelse for den pågældende zoonotiske agens. For hver officiel prøve anføres art, type, størrelse og udtagningsmåde samt dyrets eller det animalske produkts oprindelse; sådanne prøver udtages uanmeldt.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sørger for, at virksomhed, som i overensstemmelse med denne forordning udøves af sundhedsmyndighederne, veterinærmyndighederne og andre relevante myndigheder på deres område, koordineres på nationalt og lokalt plan, især i forbindelse med de epidemiologiske undersøgelser.
2. Hver medlemsstat udpeger en myndighed, der er ansvarlig for fremsendelse af de data, der på nationalt plan er indsamlet i overensstemmelse med artikel 4 og 8.
3. De kompetente lokale myndigheder bistås af godkendte laboratorier.
4. Hver medlemsstat udpeger referencelaboratorier for zoonoser og zoonotiske agenser. I givet fald foretages den endelige identifikation eller bekræftelse af tilstedeværelsen af en zoonotisk agens på de godkendte referencelaboratorier.

Artikel 4

1. For de i bilag 1, afsnit 1, anførte zoonoser gælder nedenstående bestemmelser.
2. Kliniske tilfælde diagnosticeres af en læge eller dyrlæge. Isolering og identificering af en zoonotisk agens eller enhver anden form for påvisning af en zoonotisk agens påhviler den for laboratoriet ansvarlige eller, hvis identificering foretages et andet sted end på et laboratorium ved serologisk eller anden undersøgelse, den for undersøgelsen ansvarlige.
3. Diagnosticering og identificering af en zoonotisk agens som omhandlet i stk. 2 anmeldes til sundheds- eller veterinærmyndighederne. Disse myndigheder foretager indberetning til den kompetente myndighed, der omhandles i artikel 3, stk. 2.

4. Kommissionen kan efter proceduren i artikel 14 udvide bestemmelserne i nærværende artikel til også at omfatte de zoonoser og zoonotiske agenser, som er omhandlet i bilag 1, afsnit II.

Artikel 5

1. Den nationale myndighed, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, vurderer de data, der er indsamlet i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3. Den giver hver tolvte måned Kommissionen meddelelse om infektionstendenserne og kilderne til infektionerne.
2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at medlemsstaterne giver Kommissionen hyppigere meddelelser, eller at Kommissionen anmoder om yderligere data, hvis situationen gør det berettiget.
3. Kommissionen forelægger senest den 1. januar 1995 Rådet en rapport om dataindsamlingen med forslag til forbedring af meddelelsessystemet.
4. I givet fald fastsættes de nødvendige gennemførelsesbestemmelser til sikring af, at denne artikel anvendes ensartet, efter proceduren i artikel 14.

Artikel 6

De systemer til sporing af husdyrs flytning, som er fastsat ved Kommissionens beslutning 89/153/EØF⁽⁴⁾, finder anvendelse i forbindelse med de i denne forordning fastsatte foranstaltninger for zoonoser og zoonotiske agenser.

(4) EFT nr. L 59 af 2.3.1989, s. 33.

Artikel 7

1. Under hensyn til de generelle principper i direktiv 89/397/EØF forelægger medlemsstaterne senest den 1. april 1992 Kommissionen en plan for de nationale foranstaltninger, der skal træffes for at nå det i denne forordning fastsatte mål for så vidt angår zoonoser i overensstemmelse med bilag 2, 3 og 4. Medlemsstaterne kan dog modtage andre zoonoser eller zoonotiske agenser end dem, der er anført i bilag 2 og 3.

2. I forbindelse med foranstaltningerne skal der tages hensyn til den særlige situation i hver medlemsstat, og der skal gives oplysninger om bl.a. følgende:
 - a) husdyrbestandens struktur og fordeling på det nationale område,
 - b) antallet og fordelingen af virksomheder, der fremstiller færdige foderblandinger,
 - c) antallet og fordelingen af virksomheder, der fremstiller levnedsmidler af animalsk oprindelse,
 - d) tjenesternes infrastruktur (især nærmere oplysninger om de myndigheder, der deltager i planernes gennemførelse, og om de i gennemførelsen involverede organers type og størrelse),
 - e) antallet af godkendte laboratorier, hvor undersøgelsen og identificeringen vil finde sted, og procedurerne for godkendelse af disse laboratorier.

3. Med hensyn til undersøgelse skal foranstaltningerne omfatte:
 - a) undersøgelse for de zoonotiske agenser, der er omhandlet i bilag 2, afsnit I, hos besætninger og flokke,
 - b) undersøgelse for de zoonotiske agenser, der er omhandlet i bilag 2, afsnit II, på virksomheder, der fremstiller færdige foderblandinger,
 - c) undersøgelse for de zoonotiske agenser, der er omhandlet i bilag 2, afsnit III, på virksomheder, der fremstiller levnedsmidler af animalsk oprindelse,
 - d) eventuelt undersøgelse for andre zoonoser eller zoonotiske agenser, som den pågældende medlemsstat tilføjer.

4. I forbindelse med foranstaltningerne skal prøveudtagningsminimumet i bilag 3, afsnit III, IV og V, overholdes. Der kan dog efter proceduren i artikel 14 indrømmes undtagelser til særlige medlemsstater for visse kategorier af dyr eller animalske produkter, hvis disse kun udgør en minimal del af den pågældende medlemsstats produktion.
5. Det skal i forbindelse med foranstaltningerne angives, hvilke kontrolforanstaltninger der vil blive truffet i overensstemmelse med bilag 4.
6. Kommissionen gennemgår de foranstaltninger, der meddeles i henhold til stk. 1, for at afgøre, om de opfylder forskrifterne i denne forordning.
7. Kommissionen godkender senest den 1. juli 1992 de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger efter proceduren i artikel 14. Kommissionen kan efter samme procedure beslutte, at de pågældende medlemsstater skal ændre eller supplere de forelagte foranstaltninger.
8. Efter anmodning fra en medlemsstat og for at tage hensyn til udviklingen i situationen i den pågældende medlemsstat eller i et område i denne medlemsstat kan Kommissionen efter proceduren i artikel 14 beslutte at godkende en ændring eller supplerings af en efter stk. 7 allerede godkendt foranstaltning.
9. Kommissionen kan efter proceduren i artikel 14 beslutte, at en medlemsstat skal ændre eller supplere en efter stk. 7 allerede godkendt foranstaltning for at tage hensyn til udviklingen i situationen i den pågældende medlemsstat eller resultaterne i henhold til artikel 5 og 8.

Artikel 8

Medlemsstaterne underretter hvert år i den i artikel 14 omhandlede komité Kommissionen om resultaterne af de i artikel 7 omhandlede foranstaltninger.

Artikel 9

Veterinærsagkyndige fra Kommissionen kan i det omfang, det er nødvendigt for at sikre ensartet anvendelse af denne forordning, foretage kontrol på stedet i samarbejde med den pågældende medlemsstats myndigheder. Kommissionen underretter medlemsstaterne om kontrolresultaterne.

Den medlemsstat, på hvis område der foretages kontrol, yder de sagkyndige den fornødne bistand til udførelsen af deres opgave.

De almindelige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 14.

Artikel 10

De referencelaboratorier, der omhandles i artikel 3, stk. 4, samarbejder med de EF-referencelaboratorier, der er anført i bilag 5. EF-referencelaboratoriernes beføjelser og pligter fastsættes efter proceduren i artikel 14 i den udstrækning, de ikke allerede er omfattet af artikel 28 i beslutning 90/424/EØF.

Artikel 11

Kommissionen følger udviklingen i zoonosesituationen i Fællesskabet, navnlig på grundlag af data indsamlet i henhold til artikel 5 og 8, og kan:

- a) iværksætte specifikke undersøgelser, især i forbindelse med evalueringen af de farer, zoonotiske agenser frembyder, diagnosticeringsprocedurer og bekæmpelsesforanstaltninger, i samarbejde med de relevante referencelaboratorier, som er omhandlet i artikel 3, stk. 4, og de EF-referencelaboratorier, som er omhandlet i artikel 10 samt Den Videnskabelige Veterinærkomité,

- b) efter proceduren i artikel 14 fastsætte standarddriftsbetingelserne for de godkendte laboratorier, som er omhandlet i artikel 3, stk. 3,
- c) opstille retningslinjer for foranstaltningerne vedrørende zoonoser.

Artikel 12

Fællesskabets deltagelse i finansieringen af de foranstaltninger, der følger af denne forordning, er fastsat ved beslutning 90/424/EØF.

Artikel 13

Kommissionen kan ændre bilagene til denne forordning efter proceduren i artikel 14 for at tage hensyn til udviklingen i zoonosesituationen.

Artikel 14

Når der henvises til proceduren i denne artikel, indbringer formanden omgående sagen for Den Stående Veterinærkomité, i det følgende benævnt "komitéen", enten på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat.

Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til komitéens udtalelse. Den underretter komitéen om, hvorledes den har taget hensyn til dens udtalelse.

Artikel 15

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

BILAG 1

- I. - Tuberkulose forårsaget af *Mycobacterium Bovis*
 - Brucellose og agenser heraf
 - Salmonellose og agenser heraf
 - Rabies
 - Trichinose og agenser heraf.
-
- II. - *Camphylobacteriose*
 - Listeriose
 - Toxoplasmose
 - Yersiniose
 - og agenser heraf.

BILAG 2

I. - Salmonella

II. - Salmonella

III. A. Det er de enkelte medlemsstater, der bestemmer, hvilke specifikke zoonotiske agenser der skal undersøges for, idet medlemsstaterne tager hensyn til:

- a) det specifikke levnedsmiddel af animalsk oprindelse,
- b) den specifikke virksomhed, hvor der skal foretages undersøgelser,
- c) beviser for, at det specifikke levnedsmiddel udgør en direkte risiko for menneskers helbred,
- d) forarbejdningens indvirkning på levnedsmidlets mikrobiologiske status,
- e) omfanget af mikrobiologiske undersøgelser (HACCP), der foretages på den pågældende virksomhed som led i kontrollen af hygiejneforholdene og af god fremstillingspraksis.

B. Der vælges mellem følgende specifikke zoonotiske agenser:

- *Listeria monocytogenes*
- *Campylobacter jejuni* og *Campylobacter coli*
- *Salmonella*
- *Yersinia enterocolitica*

Blød ost og færdigretter skal dog undersøges for *Listeria monocytogenes*.

BILAG 3

I. I foranstaltningerne angives følgende:

- antallet og typen af de prøver, der skal udtages,
- antallet og typer af de officielle prøver, der skal udtages,
- udtagningsmetoden,
- metoden for undersøgelse af prøver og identificering af zoonotiske agenser.

II. I foranstaltningerne skal der tages hensyn til følgende kriterier, for så vidt angår prøveudtagningsprocedurer:

A. Variable kriterier gældende for besætninger eller flokke eller individuelle dyr:

- a) faktorer, der giver risiko for øget spredning af én eller flere zoonoser,
- b) tidligere udbrud af en sådan zoonose i et givet land eller landområde hos husdyr og vildtlevende dyr,
- c) den pågældende dyrebestand, for så vidt angår:
 - bestandens samlede størrelse,
 - bestandsgruppernes homogenitet,
 - dyrenes alder,
 - den animalske produktion,
- d) bedrifternes miljø, for så vidt angår:
 - regionale forskelle,
 - dyretætheden,
 - forbindelsen til byområder,
 - forbindelsen til områder med vildtlevende dyr,
- e) produktionssystemerne, herunder:
 - intensivt landbrug,
 - ekstensivt landbrug,
 - driftsformer, især fodersystemer og dyresundhedspleje,
- f) problemer, der må påregnes ud fra fortilfælde og andre oplysninger,

g) den krævede beskyttelse, alt efter hvilken og hvor alvorlig en sygdom det drejer sig om.

B. Variable kriterier gældende for virksomheder, der fremstiller færdige foderblandinger:

- a) de fremstillede foderblandingstyper og de dyr, som foderblandingerne er bestemt til,
- b) produktionsmetoderne,
- c) den samlede produktion af hver foderblandingsstype,
- d) produktionsrytmen,
- e) omfanget af bakteriologiske undersøgelser foretaget efter Rådets forordning (EØF) nr./.. [om veterinærbestemmelser for bortskaffelse, forarbejdning og afsætning af affaldsstoffer fra dyr og for forhindring af forekomst af patogener i foder],
- f) fortilfælde, hvor zoonoser er blevet overført til dyr via det pågældende produkt.

C. Variable kriterier gældende for virksomheder, der fremstiller levnedsmidler af animalsk oprindelse:

- a) sygdomshistorien for de dyr, som de animalske produkter stammer fra,
- b) fortilfælde, hvor en zoonose er blevet overført til mennesker via et givet produkt,
- c) produktionen, for så vidt angår:
 - den samlede produktion,
 - produktionens homogenitet,
 - den behandling, som produkterne har gennemgået,
- d) problemer, der må påregnes ud fra fortilfælde og andre oplysninger,
- e) den krævede beskyttelse, alt efter hvilken og hvor alvorlig en sygdom det drejer sig om.

III. A. I foranstaltningerne skal følgende prøveudtagningsminimum overholdes for de i bilag 2, I, omhandlede zoonotiske agenser:

1. Avlsfjerkræ

a) Hønniker

Hos alle fjerkræflokke, der opdrættes til avlsbrug, udtages der som et minimum prøver, når dyrene er én dag gamle og fire uger gamle, samt to uger forud for æglægningsperioden.

b) Rugeægsproducerende avlsfjerkræ

Hos alle fjerkræflokke, der opdrættes med henblik på produktion af rugeæg, udtages der som et minimum prøver hver anden uge i æglægningsperioden.

2. Fjerkræ til kommerciel ægproduktion, senest fra den 1. juli 1994

a) Hønniker

Hos alle fjerkræflokke, der opdrættes til produktion af konsumæg, udtages der som et minimum prøver, når dyrene er én dag gamle og fire uger gamle, samt to uger forud for æglægningsperioden.

b) Ægproducerende fjerkræ

Hos alle fjerkræflokke, der opdrættes med henblik på produktion og afsætning af konsumæg, udtages der som et minimum prøver hver tolvte uge i æglægningsperioden.

3. Kødproducerende fjerkræ, senest fra den 1. juli 1995

Hos alle fjerkræflokke, der opdrættes til produktion af fjerkrækød til konsum, udtages der som et minimum prøver, når dyrene er én dag gamle og tre uger forud for slagtning.

4. Rugerier

Rugerier med en udrugningskapacitet på over 1.000 æg udtager miljøprøver mindst én gang om ugen, når de er i drift.

B. I alle de i punkt A omhandlede fjærkræflokke og rugerier udtages der prøver og foretages undersøgelse efter følgende regler:

1. Prøveudtagning

Prøveudtagning kan, alt efter tilfældet, foretages enten på bedriften eller på det rugeri, som modtager æggene fra de pågældende flokke (dvs. undersøgelseskravene for daggamle kyllinger eller undersøgelseskravene for avlsfjærkræflokke, når disse er i æglægningsperioden).

Foretages prøveudtagningen på bedriften, skal prøven bestå af facesprøver, der er samlet til én prøve. Foretages prøveudtagningen på rugeriet, skal prøven bestå af kyllinger, der er døde, inden de er kommet ud af ægget, frasorterede daggamle kyllinger og mekonium fra udrugningsstedet.

2. Prøveantal

Antallet af prøveudtagninger i forbindelse med en flok fastsættes på statistisk grundlag, således at der er 95% sandsynlighed for påvisning af en positiv prøve, når infektionsforekomsten i den bestand, som der udtages prøver af, er 5%, dvs.:

Antal dyr i en flok	Antal stikprøver på bedriften eller rugeriet
25-29	20
30-39	25
40-49	30
50-59	35
60-89	40
90-199	50
200-499	55
500 eller derover	60(*)

(*) Maksimumsantallet af prøver, der kræves pr. flok.

3. Bakteriologisk metode

Det samlede antal prøver udtaget fra en flok på bedriften eller rugeriet kan samles til én prøve til bakteriologisk undersøgelse, idet der enten anvendes en ISO-metode for salmonella eller en tilsvarende alternativ metode fastsat af medlemsstaten.

C. I alle de i punkt A omhandlede fjerkræflokke og rugerier udtages der officielle prøver og foretages officiel undersøgelse mindst én gang om året.

IV. A. I foranstaltningerne skal følgende prøveudtagningsminimum overholdes for de i bilag 2, II, omhandlede zoonotiske agenser.

Hver måned bør der foretages prøveudtagning af hver type foderblanding, der er bestemt for de i III.A omhandlede fjerkræflokke, og er produceret i virksomheden.

B. Der foretages prøveudtagning og undersøgelse af det i punkt A omhandlede foder efter følgende regler. De til analyse udtagne prøver skal omfatte fem enheder af færdigvaren med en vægt på hver 100 g. Hyppigheden af sådanne undersøgelser forøges, hvis den færdige foderblanding ikke varmebehandles eller på anden måde behandles, så risikoen for zoonotiske agenser elimineres, eller hvis det er blevet fastslået, at der er risiko for overførsel af en zoonotisk agens. Prøverne kan samles til én prøve til bakteriologisk undersøgelse, idet der enten anvendes en ISO-metode for salmonella eller en tilsvarende alternativ metode fastsat af medlemsstaten.

C. Af hver type foderblanding som omhandlet i punkt A skal der udtages officielle prøver og foretages officiel undersøgelse mindst én gang om året.

- V. A. I foranstaltningerne skal følgende prøveudtagningsminimum overholdes for de i bilag 2, III, B, omhandlede *Listeria monocytogenes*.

Hver måned bør der foretages prøveudtagning af hver type produkt, der er produceret på virksomheder, som fremstiller blød ost og færdigretter.

- B. Prøveudtagningsmetoderne og de bakteriologiske metoder vil blive fastlagt efter fremgangsmåden i artikel 14.

- C. Af hver type produkt som omhandlet i punkt A skal der udtages officielle prøver og foretages officiel undersøgelse mindst én gang om året.

BILAG 4

- I. I foranstaltningerne skal følgende minimumsforanstaltninger overholdes for zoonotiske agenser som omhandlet i bilag 2, I.

A. Avlsfjerkræ

1. Hønniker

Hvis der ved en undersøgelse efter bilag 3, III, A og C, påvises *Salmonella enteritidis* eller *Salmonella typhimurium* hos en hønnikeflok, udtages der officielle prøver fra flokken i henhold til bilag 3, III, B, 2, for at bekræfte de oprindelige resultater. Hvert enkelt dyrs lever, æggestok og knoglemarv undersøges separat for forekomst af salmonella, idet der enten anvendes en ISO-metode for salmonella eller en tilsvarende alternativ metode fastsat af medlemsstaten.

Hvis infektion med *Salmonella enteritidis* eller *Salmonella typhimurium* bekræftes i en hønnikeflok, må der ikke ske flytning af levende fjerkræ (undtagen direkte til slagtning, hvis veterinærmyndigheden har givet sin tilladelse) eller æg fra den pågældende flok, før det på en for veterinærmyndigheden tilfredsstillende måde kan fastslås, at der ikke længere foreligger infektion med disse serotyper.

2. Ægproducerende avlsfjerkræ

Hvis der ved en undersøgelse efter bilag 3, III, A og C, påvises *Salmonella enteritidis* eller *Salmonella typhimurium* hos ægproducerende avlsfjerkræ, udtages der officielle prøver fra flokken i henhold til bilag 3, III, B, 2, for at bekræfte de oprindelige resultater. Hvert enkelt dyrs lever, æggestok og knoglemarv undersøges separat for forekomst af salmonella, idet der enten anvendes en ISO-metode for salmonella eller en tilsvarende alternativ metode fastsat af medlemsstaten.

Hvis infektion med *Salmonella enteritidis* eller *Salmonella typhimurium* bekræftes i en ægproducerende avisfjerkræflok, må der ikke ske flytning af levende fjerkræ (undtagen direkte til slagtning, hvis den lokale veterinærmyndighed har givet sin tilladelse) eller æg, bortset fra æg direkte til fremstilling af ægprodukter efter direktiv 89/437/EØF⁽¹⁾, fra den pågældende flok, før det på en for veterinærmyndigheden tilfredsstillende måde kan fastslås, at der ikke længere foreligger infektion med disse serotyper.

Hvis der på et rugeri fortsat befinder sig rugeæg fra flokke, hos hvilke det er bekræftet, at der findes *Salmonella enteritidis* eller *Salmonella typhimurium*, skal sådanne æg destrueres.

3. Der kan efter fremgangsmåden i artikel 14 fastsættes specifikke bestemmelser til beskyttelse af værdifuldt genetisk materiale.

B. Fjerkræ til kommerciel ægproduktion, senest fra den 1. juli 1994

1. Hønniker

Samme bestemmelser som i punkt A.1.

2. Ægproducerende fjerkræ

Samme bestemmelser som i punkt A.2.

C. Kødproducerende fjerkræ, senest fra den 1. juli 1994

Hvis der ved en undersøgelse efter bilag 3, III, A og C, påvises *Salmonella enteritidis* eller *Salmonella typhimurium* hos en kødproducerende fjerkræflok, udtages der officielle prøver fra flokken i henhold til bilag 3, III, B, 2, for at bekræfte de oprindelige resultater. Hvert enkelt dyrs lever, æggestok og knoglemarv undersøges separat for forekomst af salmonella, idet der enten anvendes en ISO-metode for salmonella eller en tilsvarende alternativ metode fastsat af medlemsstaten.

(1) EFT nr. L 212 af 22.7.1989, s. 87.

Hvis infektion med *Salmonella enteritidis* eller *Salmonella typhimurium* bekræftes hos en kødproducerende fjerkræflok, må der ikke ske flytning af levende fjerkræ (undtagen direkte til slagtning, hvis den lokale veterinærmyndighed har givet sin tilladelse).

D. Alle flokke

Hvis infektion med *Salmonella enteritidis* eller *Salmonella typhimurium* bekræftes hos en af de i A, B eller C nævnte flokke, skal der, ud over de ovenfor beskrevne foranstaltninger, træffes følgende foranstaltninger:

1. Hvis fjerkræ sendes direkte til slagtning til konsum, skal den lokale veterinærmyndighed give slagteriet meddelelse om flytningen. Dette fjerkræ skal slagtes ved slagtedagens afslutning og skal underkastes varmebehandling eller anden egnet behandling, der kan destruere salmonella.
2. Efter fjernelse fra husene af alt fjerkræ, der er inficeret med *Salmonella enteritidis* eller *Salmonella typhimurium*, fastsætter den lokale veterinærmyndighed effektive rensnings- og desinfektionsforanstaltninger, herunder risikofri bortskaffelse af gødning og affald.

E. Rugerier

Hvis der, som følge af miljøforanstaltninger eller andre undersøgelsesforanstaltninger gennemført efter bilag 3, III, A og C, påvises en eller anden form for *Salmonella*-serotyper, fastsætter den lokale veterinærmyndighed effektive rensnings- og desinfektionsforanstaltninger, herunder risikofri bortskaffelse af rugeriernes affald.

- II. I foranstaltningerne skal følgende minimumsforanstaltninger overholdes for zoonotiske agenser som omhandlet i bilag 2, II.

Hvis en prøve ved undersøgelse efter bilag 3, IV, A og C, er salmonellapositiv, foretager den lokale veterinærmyndighed en undersøgelse med henblik på:

1. at identificere smittekilden, især ved hjælp af officielle prøver udtaget på forskellige stadier af produktionen,

2. at undersøge anvendelsen af reglerne for og kontrollerne i forbindelse med bortskaffelse og forarbejdning af animalsk affald, især dem, der er fastsat i Rådets direktiv 90/667/EØF af 27. november 1990 om sundhedsmæssige bestemmelser for bortskaffelse, forarbejdning og afsætning af animalsk affald og for beskyttelse mod forekomst af patogener i foder fremstillet af dyr, herunder fisk, og om ændring af direktiv 90/425/EØF⁽¹⁾,

3. at fastsætte procedurer for god fremstillingspraksis og sikre overensstemmelse med de gældende procedurer.

III. I foranstaltningerne skal følgende i bilag 2, III, omhandlede minimumsforanstaltninger overholdes:

A. Virksomheder, der fremstiller blød ost og færdigretter

Hvis der, som følge af undersøgelser gennemført efter bilag 3, V, A og C, påvises *Listeria monocytogenes*, bør alle produkter fra den inficerede produktionsserie trækkes tilbage fra markedet, ligesom produktionslokalerne bør desinficeres gennemgribende.

B. Alle virksomheder

Hvis en prøve efter undersøgelse er positiv for den eller de af planerne omfattede zoonotiske agenser, foretager veterinærmyndigheden en undersøgelse med henblik på:

1. at identificere smitekilden, især ved hjælp af officielle prøver udtaget på forskellige stadier af produktionen,

2. at undersøge virksomhedens normale fremgangsmåde for kontrol,

3. at fastsætte procedurer for god fremstillingspraksis og sikre overensstemmelse med de gældende procedurer.

IV. Foranstaltningerne skal omfatte oplysningskampagner rettet mod erhvervsdrivende i levnedsmiddelsektoren og forbrugerne med det formål at undgå forkert behandling af levnedsmidler af animalsk oprindelse.

(1) EFT nr. L 363 af 27.12.1990, s. 51.

BILAG 5

Fortegnelse over EF-referencelaboratorier for zoonoser

I. Zoonose epidemiologi

Institute of Veterinary Medicine
(Robert von Ostertag Institute)
Postfach 33 00 13
Thielallee 88/92
D-100 Berlin (Forbundsrepublikken Tyskland)

II. Salmonella

Rijksinstituut voor de Volksgezondheid
P.O. Box 1
NL-3720 BA Bilthoven (Nederlandene)

III. Yersinia

Institut Pasteur
27, rue du Docteur Roux
F-75724 Paris Cedex 15 (Frankrig)

IV. Listeria

Institut for Hygiejne og Mikrobiologi
Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskole
Bülowsvej 13
DK-1870 København (Danmark)

V. *Campylobacter*

Institut National de Recherche Vétérinaire
Groeselenberg 99
B-1180 Bruxelles 18 (Belgien)

VI. Parasitter

Istituto Superiore di Sanità
Via Regina Elena 299
I-00161 Rome (Italien)

ISSN 0254-1459

KOM(91) 310 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

03

Katalognummer : CB-CO-91-342-DA-C

ISBN 92-77-74802-8

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2985 Luxembourg